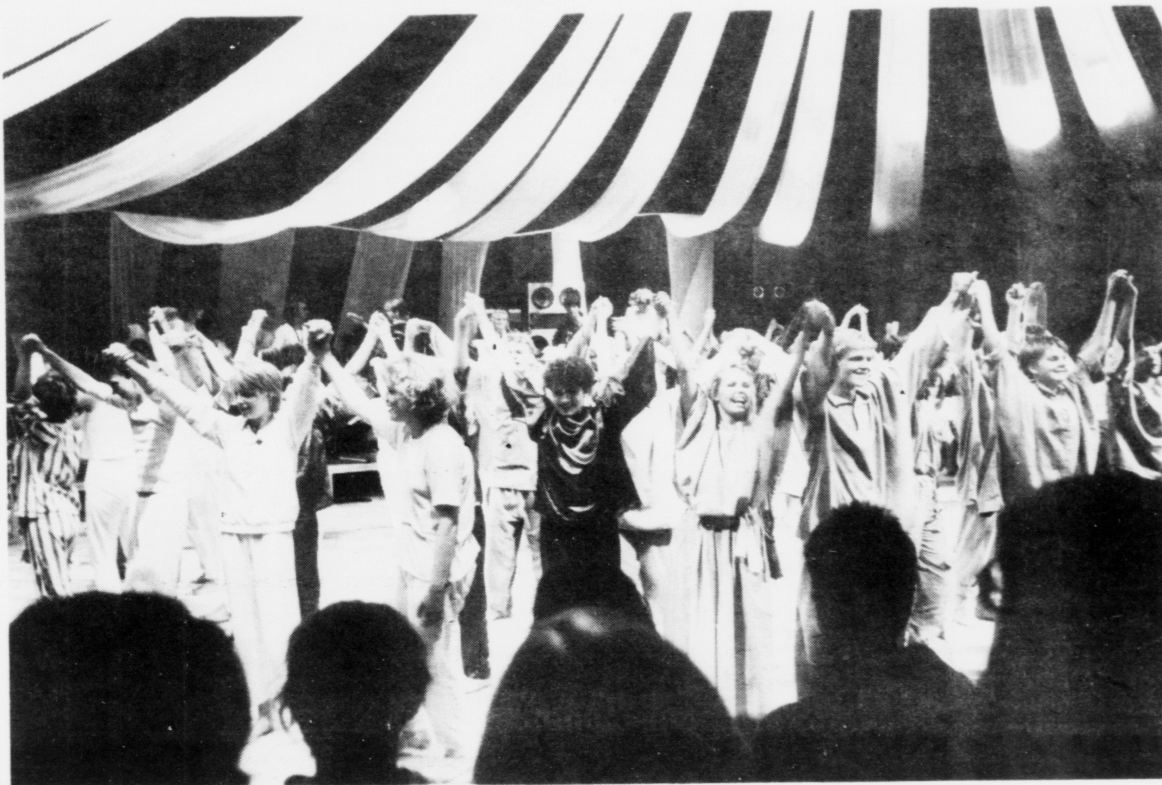

Fenris endar við einum livsgleðidansi, sum fyllir ta stóru hollina í Norðurlandahúsinum.

Leiktjöld eru fá, men væleydnað og seta sín dám á verkið.

Orð og mynd:
Høgni Djurhuus

Lívið er ódrepanði

Fenris
Norðurlenskur ungdomssjónleikur.
Ungdomsbólkurin
Grima, Teskjéateatret,
Leikklúbburinn Saga,
Faces og Helsing
Kby ungdomsteater-
grupp og Musikteat-
ergruppen Ragna-
rock.
Leikstjórn: Henrik
Veileborg, Joachim
Clausen, Rosa á
Rógvi og Þráinn
Karlsón.

»Deyði« stendur niðast á skránni. Og meðan teir nógvu leikararnir so við

og við leggja seg á gólvið — doyggja — gitir tú rætt, at her endar leikurin ikki.

Ringrásin byrjar aftur.

Fenris er í Føroyum og minnir okkum á, at 1985 er altjóða ungdomsár.

Í allan vetur hava seks leikbólkar hvør í sínum Norðurlandi vant til hesa sýning, sum bleiv til eina heild í Humlebæk í Danmark fyrst í hesum mánaðinum.

Heildin er ein ringrás: »liv — náttúra — menniskja — dreymur — veruleiki — deyði«.

Føroyski Ungdomsbólkurin Grima, sum er tann

yngsti í hesum hópi og tí eisini hevur fæstar royndir, hevur ta torferu uppgávu at byrja sýningina saman við rokkbólkunum Plúmm. Sagan hjá teimum er greið og nokundalað lætt er at fylgja henni. Uppaftur greiðari er tó niðurstøðan: onki liv kann týnast heilt hvørki við maskinbyrsum ella DDT.

Tey flætta saman lívið hjá okkum menniskjum og lívið hjá plantunum. Byrjanin og endin, sum er byrjanin endurtíkin (tann æviga ringrásin), er bæði ein føðing og ein bloma, sum letur seg upp.

Okkurt líkast fyllu, men snildar loysnir eru eisini. Til dømis verða litið brúkt og fáir lutir eru til hjálpar. Og bara tveir bólkar, Saga úr Íslandi og Ragnarock úr Danmark, brúka orð.

Íslendskt og danskt

Fenris er fyrst og fremst ein leikur við dansi, mikklum tónleiki og lífum. Ljósini verða litið brúkt og fáir lutir eru til hjálpar. Og bara tveir bólkar, Saga úr Íslandi og Ragnarock úr Danmark, brúka orð.

So gerst ikki við, at bara íslendingar skilja íslendskt og íslendingar skilja ikki danskt. Her missa tí nógvir áskoðarar nakað. Til dømis hevur tað ikki sáran týðning í framförluni hjá Sögu, at Gud (?) í upphavi sigur við menniskjað, á íslenskum, eg gevi tær vit.

Annars mintu framförlurnar hjá íslendingunum og føroyingunum nakað hvør um aðra. Men tað var tó meiri kraftur í teirri íslensku. Saga hevur virkað í niggju ár.

Sviar og finnar vóru saman um »Dreymin«. Hendan framförlan var nógv tann stytsta, umleið helvtina styttri enn hinar, og eisini tann, sum tú skjótast fer at gloyma. Tað var sum her treyt okkurt avgerandi fyri at fáa hesa dreymamyndina í hvítum og reyðgulum í fokus.

Ikki nogdin men góðskan

»Det er ikke kvantiteten som teller, men kvaliteten!« Soleiðis skriva tær sjei norsku genturnar í

Teskjéateatret um seg sjálvar í leikskránni.

Og hetta er ikki bara reyp. Tað prógvar teirra partur í Fenris. Hann er tann besti, haldi eg: stuttligur, poetiskur og fullur av snildum hugskotum, originalt og flott — ódrvisi. Stóð mær í boði at siggja bara eina senu úr Fenris aftur, os valdi eg alt fyri eitt »Náttúra« hjá Teskjéateatret. Tað er eitt óvanligt upplívsi at siggja ein leik uttan klisjeir. Tær eru annars nakrar í Fenris.

Framförlan hjá Ragnarock var avgjørt heldur ikki keðilig. Uppgávan hjá hesum roynda leikbólkum úr Humlebæk var heldur ikki tann torførasta: »Veruleiki«. Ragnarock brúkar ofta at senda leikarar út millum áskoðararnar, sum so knappliga eru við í leiknum eina løtu.

Óttin fyri týning

Fenris sigur okkum, at eisini her í teimum friðarligu Norðurlöndunum er óttin fyri tí altjóðandi kriginum, týningini, ikki okendur hjá ungum fólki.

Hetta hava vit eisini hoyrt, sæð og lisið óteljandi ferðir fyrr. Um hesin ótti er ektaður ella eitt mótafyrbrigði, veit eg ikki. Men tað er áhugavert at mest varð gjørt burtúr hópdraði í føroysku og íslensku framförlunum. Ragnarock til dømis viðgjörði meira itøkilig vandamál sum narkotikamisnýtslu og arbeiðsloysi.

Men ungdomurin hevur eisini livsgleði og ikki minst livsvilja. Tað sigur Fenris okkum tibetur eisini.

Samanumtikið eitt gott tiltak og væl fyriskipað. Skiftini millum teir ymsu leikbólkararnar vóru skjót og uttan snávingar. Ringrásin slitnaði ikki.

Tónleikurin hevði rætta styrki og allar trummurnar undirstrikaðu ofta væl tað, sum hendi á gólvinum.

Tey, sum ikki vóru antin týskvöldið ella í gjárkvöldið, áttu at farið í kvöld. Tey fáa nógv fyri 20 kr. Sýningin í kvöld er tann seinasta í Føroyum. Hiðani fer Fenris til Akureyrar.

Fýra rættir

Bara fýra vaddaðu rætt um kappróðurin á Vestanstevnu, tveir úr Havn, ein úr Kollafirði og ein úr Runavík.

Teir fáa 904 kr. í part netto.

Undirtøkan var ikki stór. Inn komu bara 349 seðlar og vinningurin var hareftir, 8.512 kr.

Hesa vikuna er ongin wedding. Næst verður vaddað um kappróðurin á ólavssøku annan sunnudag.